

VOORWAARDEN TOT GEESTELIJK WERKEN (STUDIEBIJEENKOMST)

29 mei 1962

Vanavond zijn we bij elkaar om een verdere indeling te geven in het cursusverband. Het moet u duidelijk zijn dat alle indelingen die kunnen gegeven worden qua inhoud altijd bevrediging geven voor iedereen hier nu aanwezig. U bepaalt het zelf, en het is aan de hand van uw verlangens dat datgene gebracht kan worden wat verantwoord is om u te geven.

Verder moet er op gewezen worden dat er onmogelijk, - indien u tot een onderlinge keuze komt - u iets gesteld kan worden, dat niet direct in uw op het ogenblik kenbare vermogens ligt. Wij zullen vermijden dat iemand hetzij (door) meer overtuiging, meer inzicht, prettiger leven, groter krachtsgebruik, een eventueel (een) opgangsmogelijkheid (de mogelijkheid om een hoger bewustzijn te verkrijgen) heeft die meent direct iets te bekomen (verkrijgen) aan de hand van (een) saamhorigheid of zelfs een strikt volgen van de cursusbijeenkomsten en dergelijke.

Vanuit de geest wordt er altijd rekening gehouden met het respecteren van de vrijheid die de mens normaal dient te behouden. Geen enkele drang, geen enkele voorbelofte (voorspiegeling), - in samenwerking of individueel, - zal door ons gesteld mogen worden, van het ogenblik (dat) wij merken dat iemand vanuit zijn vrije wil iets voor ons (voor de geest) of voor God zou doen, buiten zijn eigen erkenning van dien (zonder het te erkennen). Het is niet zo dat, indien u samenloopt - of wilt lopen - of samen de grote krachten wilt erkennen, en dan gezamenlijk een daad of doel (wilt) nastreven, u deelachtig kunt zijn aan iets wat boven u staat, indien u niet direct een gelijklopend streven dat in het begin werd gesteld, u (zich) eigen maakt.

Ik zou zeggen, dat is hard. Maar daarin ligt de zekerheid dat, waar de mens zich ook bevindt, tot welke categorie hij zichzelf ook indeelt, vanhier uit deze voor elk mens een bereiking ligt, indien hij de erkenning in zich draagt. Deze erkenning is leven, kracht, en geeft aan de hand van het geloof daarin een scheppingsmogelijkheid (mogelijkheid tot creëren).

U kunt uzelf indelen in drie soorten, bv.:

1. Bij diegenen die zich op het ogenblik nog bewust zijn van hun onkunde en daarmee de noodzaak inzien gezamenlijk verder te blijven werken. Die gezamenlijk, in (een) groep, en aan de hand van overdenkingen en bestuderingen van dat wat gebracht wordt, toch een zekere erkenning in dit leven kunnen bekomen (verkrijgen).
2. Bij diegenen die wat men noemt (een) bewuste mens willen worden. Daarvoor wordt de erkenning van uzelf zoveel mogelijk gegeven mits u de bewuste mens nastreeft, een zekere zelfstandigheid die u toelaat (de mogelijkheid geeft) op eigen houtje de erkenning van een schepping te vinden aan de hand van uw bewustzijn waarin u thuishoort.
3. (Bij een) groep die beide voorgaande kan bevatten, doch de zwaarste is. Deze (is de groep) van de bewust dienende mens. Dat wil niet zeggen dat u eerst de twee eerste fasen dient te doorlopen. U kunt zich van het dienen bewust worden, dus bewust dienaar zijn, en daarin hetzij weten, hetzij kracht en erkenning vinden, maar ook tegelijkertijd indien u normaal er hulp in ziet of meent te moeten krijgen, u deze bekomen (verkrijgen) kunt aan de hand van (uw) aanvaarding. Aanvaarding van het leven, aanvaarding van het inzicht dat u gegeven wordt en de erkenning van de noodzakelijkheid van uw dienstbaarheid.

Ieder van U behoort tot een bepaalde categorie. Wij zijn zo vrij u de hoogste (categorie) te belichten, zonder dat vanavond een bepaling gegeven wordt waartoe eigenlijk bepaalde uitspraken dienen gedaan (op slaan).

Indien u boven alle dingen erkent dat er een God bestaat, zo zal altijd deze God u antwoorden volgens de overtuiging, volgens het inzicht dat u in de wereld hebt en waar u deze God in vindt of voor aansprakelijk acht. Uw eigen denken, uw eigen reageren als het ware is bepalend welke stroom van Eeuwigheid direct voor u als potentiaal verwerkbaar is. Dat vraagt moed, dat vraagt zelfvertrouwen. Zelfvertrouwen dient u allen zeer sterk en nader te ontwikkelen. Hoe u ook werkt, wat u (zich) ook eigenlijk voor doel stelt, het zelfvertrouwen is uw grootste kracht. Vermeent (meent) u nu dat u in uw dagelijks werk (mits u de erkenning van het Leven daarin

ziet) uw God dient, zo zal het zelfvertrouwen of het beleven van uw God direct zichtbaar zijn in datgene wat u noemt uw dagelijks leven.

U weet dat deze wereld beperkt is (doch noodzakelijk), zeker voor u en grotendeels ook voor ons. Wij dragen deze erkenning in ons en wij weten dat aan de hand van kosmische wetten, en van gelijke bestreving (van gelijk streven) er altijd hulp en bijstand gegeven kan worden. Wij zien dit vanuit geestelijk standpunt niet zo sentimenteel als u, wij zien dit vanuit een klasse (mate) van zekerheid en kunnen u vanuit deze zekerheid bepaalde mogelijkheden bieden die voor u het beste zijn. De schepping is EEUWIG, bedenk dit wel.

Wij kunnen spreken van een doel, een erkenning van een doel, in de mate dat (dit) groter (hoger) ligt dan dat van u. Doch in gelijk welk doel, in gelijk welke sfeer, hoe verschillend dan ook is een groot punt (grote mate) van gelijkheid. Dit wil zeggen, wij kunnen aan dezelfde lijn aanzetten (aanhaken?) van het ogenblik (dat) wij (in) ons eigen wezen inzien (kennen), de mogelijkheden die daarin liggen, en de eerlijke bestreving (het eerlijk streven) van datgene wat wij menen of denken te zijn.

Ik weet niet of u hiermee stilaan een voorbereiding (voorstelling?) gemaakt hebt of uit deze voorbereiding (voorstelling) reeds vragen rijzen? Het ligt in de bedoeling u te helpen mits uzelf deze keuze doet.

U kunt (het) best(e) beginnen met de zekerheid te krijgen of u wel direct bruikbaar bent in datgene wat u meent (zich als doel) te hebben moeten stellen. Gaat dat in algemene zin, dan kunt u nadien (onderling) uitwisselen. Kunt u het niet voor u persoonlijk doen, dan kunnen waarschijnlijk diegenen die in de groep de leiding vormen hiervoor aansprakelijk gesteld (op aangesproken?) worden, voor zover vragen noodzakelijk blijken.

Wat denkt u waar u goed voor bent? Hoe denkt u het best het bewustzijn dat u draagt in garantie (met zekerheid) verder uit te dragen? Hoe meent u God te zien? Waar denkt u te kunnen werken? Voelt u er iets voor?

Hebt u geen bepaalde drang (verlangen) in de stof welke u eerst graag volbracht zou (willen) zien, omdat u dan graag en volgens uw huidig denken beter zou (kunnen) werken?

Dat zijn vragen die u op het ogenblik bezig houden. Maar waar wij nu niet veel rekening mee kunnen houden. Niet in de zin, dat wij deze stoffelijke beperkingen verplicht zijn te aanvaarden. Doch wij zijn bijeen, en u hebt de gelegenheid, meer dan (u) in andere groepen is geboden. U hebt meer bij de hand (te doen). De tijd loopt niet zo lang meer, dat indien u iets misbouwd (verkeerd opgebouwd) hebt, u dan veel tijd nodig hebt om deze niet juist in het kader passende actie terug op te bouwen (weer opnieuw op te bouwen). Wij moeten verder gaan, tot iets wat ons noodzakelijkerwijze roept. Wij menen niet dat de tijd misbruikt (verkeerd gebruikt werd), maar ongebruikt blijft.

Bent u iemand die graag zekerheid krijgt over het hiernamaals?

Bent u iemand die last heeft met zichzelf en graag daar bewuster een houding in neemt op (een) zelfstandiger basis?

Bent u iemand die, doordrongen misschien (van) grote krachten, wel de nietigheid van zichzelf aanvoelt en tot het besluit komt om zich te offeren voor iets wat hij noodzakelijk noemt?

Vraag, denk daarover na. Wij kunnen dan zien in hoeverre het geheel waar u toe behoort ten dienste gesteld kan worden. Doet u dit en wisselt u dit onderling uit, zo zouden wij graag zien dat een uitwisseling van groepen geschiedt, althans op papier of programma (programmatisch) (over) datgene wat u wenst te kunnen doen. U kunt dit aan uw leider voorleggen.

Vraag: Broeder, in ons kleine groepje hebben wij gesteld: ten eerste dienstbaarheid te betonen daar waar nodig, en ten tweede harmonie te hebben met allen waar we mee in aanraking komen. Wij weten zelf niet of dit wel volstaat, of er meer verlangd wordt?

Antwoord: Dan zou ik eerst zeggen, de harmonie als eerste punt te stellen en daarna uit de (h)erkenning van de harmonie uzelf ten dienste te stellen daar waar u meent dat hulp noodzakelijk is. Bekijk goed, indien u volgens uw inzicht bereid bent te helpen waar u kunt, dan hebt u inzicht gekregen van een noodzakelijkheid (in de noodzaak ervan). Indien u dus aan de hand van de door u erkende noodzakelijkheid u (zich) ten dienste gaat stellen, dan is het ook afhankelijk van uw eigen graad van bewustzijn waar u zich direct deelachtig actief kunt maken aan deze bestaande belofte. Probeer eerst te overwegen welke eigenschappen in uzelf aanwezig zijn en deze eigenschappen zo rond mogelijk uit te breiden (zo volledig mogelijk uit te breiden). Diegenen die samenwerken zullen ten alle tijden uw manier van werken respecteren, omdat (de)

basis van harmonie als eerste punt aansprakelijk is (de basis is) voor datgene wat er uit voortgroeit (verder uit voortkomt). Zo zult u komen tot erkenningen en daarbij zal noodzakelijk blijken dat u op de duur niet meer uzelf ziet als de helper maar dat het de kracht is, die u in stand houdt, die helpt via uw wezen en normaal door u gebruikt, zeer zeker doelmatig in deze wereld gebracht kan worden.

Daar is dan verder voor nodig dat u bij deze (een) onjuiste omschrijving (daarvan), begint aan een vast ding (iets). Probeer dat dus aan te stippen, want in deze zaak moet u voorzichtig zijn. U gelooft in God. U meent aan God alle Alomvattende Kracht toe te schrijven, en deze ook te kunnen gebruiken. Doch u erkent tevens de onbekwaamheid, ongeloof, onvertrouwen (gebrek aan vertrouwen) dat u in deze bestaande Kracht hebt. Stel ik mij een stoffelijk doel, dat ik niet met een einde kan bepalen (waarvan ik het einde niet kan bepalen), zo zal ook mijn hele persoonlijkheid zich volledig tot het einde dienen in te zetten. Dit laatste kan, gezien het niet volledig geloof, het zeker onvertrouwen (gebrek aan vertrouwen) (in) de kracht die u Goddelijk noemt, wel niet direct zo voor u kenbaar in uw taak passen.

Ik vind wel dat het de moeite loont hierover onder elkaar te praten. Let wel dat u geen enkel initiatief neemt in deze zaak zonder dat er kennis is gegeven aan diegene die de leiding heeft. Want anders komen wij op een terrein waar er tweërlei zaken tegelijkertijd gedaan worden en dan nog op een verkeerde wijze.

Er is voor elk werk inzicht voorhanden. Dit inzicht kunt u krijgen aan de hand van uw eerlijk streven. Dit inzicht is niet bepalend voor alle dingen, het is juist voor één zaak van node.

Gebruikt u dit. U kunt dit opvangen.

Indien u zich tot deze taak bereid verklaart, zo zult u zeker zelfstandig (zijn), maar ook zelf de verantwoordelijkheid dragen en in uw werk geheel dienen op te gaan. Dit zijn bepalingen die wij dienen na te leven, want indien wij anders werken, gaan wij automatisch de mens verplichtingen opleggen. Verplichtingen tegenover ons, verplichtingen tegenover God. Nu dient de mens voor zichzelf zijn verplichtingen te kennen omdat hij aan de hand van zijn belevingen de erkenning Gods pas erkent (beseft).

Het komt er op aan in uzelf het vertrouwen te krijgen in het doel. Voor uzelf deze zekerheid (te) hebben is niet noodzakelijk zolang het (voor) u alleen persoonlijk geldt. Dit is weerkaatsing.

Datgene wat u aan de wereld geeft dat wordt u door de wereld teruggegeven. Indien deze wereld(u) erkent, door de gave die u haar doet, haar eventueel verschil, haar onbekwaamheid of haar onwellustigheid (niet willen) in haar verzet tegen u, zo zal uw eigen wezen (door) al deze krachten negatief beschouwend (gezien) treffen (getroffen worden). U zult echter in staat zijn (in)zicht te geven aan de wereld door het hoofd te bieden aan datgene wat zij u geeft, en daaruit dus (wordt) de mogelijkheid gegeven wederom het inzicht van de ander te wijzigen. Wij dienen ons niet superieur (op) te stellen. Wij zijn niet meer, en u verschilt van elkaar geestelijk of vanuit God gezien niets, doch (wel) de verschillen onderling die door de evoluties en oordelen die er zijn geweest, bestaan, en ook deze die normaal de schuld zijn van ons eigen wezen. Heffen wij dit op dan zijn wij deelachtig aan datgene wat geen verschil kent. Datgene wat nog niet geuit is, datgene wat door de een gezegd wordt, is rust, bij de ander is dit kracht, ergens anders liefde, erkenning, enz.

U helpt waar u kunt, maar het is noodzakelijk indien u al deze begrippen dient te verwerken, (dat) het toch ook prettig is dat u direct zekerheid bekomt (verkrijgt) van het geheel. Gedreven door een wil tot helpen bent u waarschijnlijk allen. Elkaar aanvullen in alle mogelijk feiten is in de groep zeer zeker noodzakelijk, of is het spontaan gevolg van een herkende harmonie. Dit mag echter niet zozeer in de kring blijven. Dit moet naar buiten toe. U hebt de zekerheid toch in alles, uw kring, onder uw vrienden, dus kunt u bewust buiten u (uit)dragen datgene wat wederom deze kring in stand houdt.

En als u deze gedachtegang volgt, dan krijgt u een zeer ruim overzicht van uzelf en ook van de Schepping. En door dit overzicht of inzicht, is uw denken a.h.w. gelieerd aan datgene van de geestelijke Opbouwende Krachten die op het ogenblik de aarde fel beroeren en grotendeels in stand houden.

Vraag: Als men zich voorneemt de leer die we krijgen uit te dragen in de omgeving, doch dit uitdragen is niet toegelaten met het woord, is het dan voldoende zich te beperken tot de gedachte?

Antwoord: Hier begaat u een fout. Wij brengen namelijk geen leer. Wij brengen hooguit een mogelijkheid tot bewustwording op de basis van de vrije aanvaarding van de mens. Dat neemt

niet weg dat wij verwijzingen geven naar een bestaande leer. Zoals de Christusleer. Deze regels (daarvan) zijn direct voor u van toepassing.

Doch laten wij het houden bij die leer. Het is allereerst noodzakelijk dat u de toon kunt aangeven. Veel woorden zijn gesproken doch hebben weinig zin. Men mag, naar de leer van de Orde, niemand overtuigen door het woord, hoogstens kan men aanvulling geven op een vraag die iemand u stelt, uit de behoefte die rijst waar ook maar te vinden (deze ook maar vandaan komt). Noodzakelijk is, wilt u garantievool deze leer bekendmaken, dat u contact krijgt met hen (het groepsdenkbeeld dat de Orde biedt). Daarvoor is de erkenning van verdraagzaamheid noodzakelijk. Indien u stout(moedig) bent zegt u naastenliefde, maar dit uitdragen niet alleen in woord maar zeer zeker als hulp of vluchtmiddel tot (aan) het Goddelijke toe in uw gedachten dragen (uw denken laten beheersen door). Dan pas kan er sprake zijn van: IK DRAAG UIT.

Groot gezien zouden wij zeggen: "Ik wil Jezus navolgen". Dan moet u eerst proberen met Jezus contact te krijgen en dat is (betekent) dan dat u als dienende mens de wereld rondgaat, hulpvaardigheid brengend waar u kunt, en vanuit de erkende noodzaak de beleving van God, de liefdevolle Vader, de zekerheid (te hebben) deze mensen te kunnen helpen. Dit laatste gezien is voor de mens praktisch niet mogelijk omdat Jezus (zeg niet God) meer bewust was. En daarmee dienen wij ons op deze ogenblikken nog niet te meten. Toch kunnen wij wel, gezien de mogelijkheden die voor de hand liggen, (door) de kleinste erkenning in de daad om te zetten en te bewijzen, toch deelachtig worden aan het Koninkrijk Gods in Wiens Rijk vele kamers zijn.

Opmerking: Zekere begrippen bijbrengen bv. dat het leven niet alleen stoffelijk is, dat er nog een leven is na de dood.

Antwoord: Ik zou heel voorzichtig zijn, indien ik zou stellen, na dit leven is er nog een ander. Eerst en vooral dat kunt u de mens wel bijbrengen, maar u kunt hem nooit geen garantie (geen duidelijkheid) geven hoe deze andere wereld er uit ziet.

Ten tweede, bestaat er geen enkele verplichting deze andere wereld, zo door u geschapen, te aanvaarden. De mens kan in deze wereld blijven, wel stoffelijk sterven, maar toch in deze wereld blijven. Allerlei voorspiegelingen, hoe plastisch ze ook mogen zijn, mag u niet van mij verwachten. U zou er (het) best(e) aan doen, iemand direct erkenning te geven van het geschapene (dat hij) ziet, en u (zo) veel meer bijdraagt, dan hem een inzicht te geven in de zo mooie Gene Zijde, waar er ook andere afdelingen zijn. Neem rustig iemand die u meent (Laat u iemand rustig menen), dat indien hij sterft naar de hemel gaat of dat het er mee ophoudt. Maar de tijd die u overblijft in de stof om een overtuiging te geven (van) dat (wat) Eeuwig is bij deze mens, is zeer zeker niet hem te zeggen dat er een ander leven bestaat.

Weet u dat er reeds veel misbruik gemaakt wordt hiervan, en dat in bepaalde omstandigheden waar mensen zich in nood bevonden, iemand door de prediking van een ander leven (er) de schuld (van) was dat er een massamoord geschiedde. Stelt u zich voor, in India, waar hongersnood is, zit een vrouw met enkele kinderen te vergaan van honger, en u komt binnen en zegt: "Maar er is een leven achter dit", wat doet deze vrouw als zij werkelijk moederliefde heeft? De kinderen naar een betere wereld helpen!

Ik neem het uiterste maar; hoedt u daarbij het niet direct als noodzaak te zien dat de mensen dit weten. Er wordt gezegd, veel komt van onze zijde, dat niet van onze zijde komt. Maar wij brengen u de garantie (garanderen u) dat u vanuit uw zijde onze zijde bereiken kunt. (En) nog zelfs niet (hoeft) te wachten tot u overgaat, maar dat u in dit huidige stoflichaam (dat) u gegeven (is), daar belevingen kunt op doen, contacten kunt leggen en zeker in samenwerking verder in de Goddelijke Schepping op deze wereld iets (te) brengen dat Gods aanschijn waardig is. Wees (een) toonbeeld in datgene wat voor u (h)erkend, beleefd en noodzakelijk is!